

[Arne Larsen.]

Af sognekommunerne skal ca. $\frac{1}{3}$ have indført diætordning, men også her synes tendensen at være den, at det er de mere folkerige kommuner — altså dér, hvor man kan antage at et større arbejde er pålagt kommunalbestyrelserne, hvor det er umuligt at afvikle alt by- og sognerådsarbejde i aften-timerne — der har gennemført diætordning. De beløb, der i 1960-61 er udbetalt i diæter, er såre beskedne, i alt ca. 625 000 kr.

Endvidere indebar ordningen af 1950, at det stod det enkelte by- eller sogneråds-medlem frit for, om han eller hun overhovedet ville modtage disse diætbeløb. Ordningen af 1950 var altså helt og holdent frivillig, men alligevel har et stort antal kommuner og især de folkerige ment det forsvarligt at gennemføre disse regler for udbetaling af diæter i forbindelse med varetagelse af kommunale hverv.

Harve socialistisk folkeparti i 1950 været repræsenteret i det høje ting, tror jeg afgjort det ville være gået ind for de lovregler, man dengang gennemførte, og jeg tror at kunne tilføje, at partiet nok ville have sagt, at de fastsatte diætbeløb var lidt for karrige og ikke ville holde ret længe, at diætbeløbene blev fastsat i underkanten af, hvad der måtte anses for rimeligt.

Den økonomiske udvikling har nu medført, at regeringen og den højtærede indenrigsminister har ment, at disse regler bør ændres, og deri erklærer vi os fuldstændig enige. Det er meningsløst og har intet med realiteter at gøre at fortsætte med de så lavt fastsatte diætbeløb. En arbejdsgodtgørelse på 10 kr. for 4 timer har jo intet med virkeligheden at gøre, og derfor er det rimeligt, at disse regler laves om. En lønarbejder, en privatfunktionær eller en selvstændig erhvervsdrivende, som er medlem af by- eller sogneråd og inden for arbejdstiden skal deltage i et møde af bare 2 timers varighed, og som altså efter de gældende regler er holder et diætbeløb på 10 kr., er langtfra dækket ind herved. Er en sådan mand eller kvinde beskæftiget på en fabrik, et værksted, en byggeplads el. lign., klarer vedkommende sig jo ikke med 2 timers fravær, med 2 timers indtægtstab. Vedkommende skal måske vaskes, klædes om og bruge tid til at komme fra arbejdsplads til mødested, og han har altså faktisk et langt større ind-

tægtstab, hvorfor jeg ærlig talt må sige, at jeg finder de nugældende diætbeløb ganske utilstrækkelige; de dækker hverken helt eller halvt, og det er derfor ganske forståeligt, at ønske om revision af de gældende regler er opstået.

Der foreslås nu i henhold til lovforslagene en almindeligt gældende regel for ydelse af diæter for deltagelse i møder i tiden mellem kl. 7 og kl. 18 til samtlige medlemmer af by- og soneråd og til andre, som måtte være medlem af udvalg nedsat af by- og sogneråd. Reglen skulle efter lovforslagene blive almindelig og obligatorisk og gældende for samtlige by-, sogne- og amtsråd — altså ikke længere en frivillig ordning.

Måske nogle vil være af den opfattelse, at disse lovforslag er et indgreb i det kommunale selvstyre. Det kan måske siges, men ærlig talt finder jeg ikke, at det er noget alvorligt indgreb, et indgreb, som man skal tage så tungt på. Fortsat vil det jo være sådan, at kommunerne vil holde deres almindelige kommunalbestyrelsesmøder om aftenen efter kl. 18, og det vil være både rigtigt og nødvendigt, for at samtlige medlemmer kan have mulighed for at deltage i møderne. Endvidere vil jeg tro, at man i kommunerne vil begrænse udvalgsmøderne om dagen til det allermest nødvendige og uundgåelige. Jeg tror ikke, at en sådan ordning vil blive misbrugt på nogen måde. Den nugældende ordning er da langtfra blevet misbrugt; den er tværtimod blevet administreret på en yderst fornuftig måde, og jeg tror, at samme fornuftige mådehold fortsat vil komme til at råde i kommunerne — så ansvarsbevidst tror jeg trods alt man er overalt. I øvrigt står det fortsat ethvert kommunalbestyrelsesmedlem frit for, om han eller hun i det hele taget vil modtage diæterne. Jeg kan altså ikke se, at indgrebet i det kommunale selvstyre er særlig alvorligt eller faretruende, og jeg mener, at det høje ting uden betænkelighed kan gå med hertil.

Nyt er det også, at diætbeløb skal kunne ydes til medlemmer af by- og sogneråd, der mister deres arbejdsfortjeneste ved deltagelse i møder uden for tidsrummet fra kl. 7 til kl. 18. Det er også efter vor opfattelse en fornuftig ændring, idet det efterhånden er almindeligt, at mange mennesker arbejder i skiftehold og altså kan komme ud for